УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
75 років
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
Тел. з Ню Йорку: BArcly: 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVI. Ч. 198. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 28-го ЖОВТНЯ 1969 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, OCTOBER 28, 1969 No. 198 VOL. LXXVI.

ПРОФ. ЛЕВ ДОБРЯНСЬКИЙ ПЕРЕОБРАНИЙ НА ПРЕЗИДЕНТА І ЙОСИП ЛИСОГІР НА ЕКЗЕКУТИВНОГО ВІЦЕ-ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ У ВИСЛІДІ ДЕСЯТОГО КОНҐРЕСУ АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ. ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН ТА ЧИСЛЕННІ ДОСТОЙНИКИ ВІТАЛИ КОНҐРЕС, ЩО ВІДБУВСЯ В АТМОСФЕРІ БІЛЬШОЇ ЄДНОСТИ І СПІВПРАЦІ. ДАЛЬШИЙ РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ В АМЕРИЦІ ТА ЗБІЛЬШЕНА ДОПОМОГА УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ В ЗМАГАННЯХ ДО ВОЛІ І НЕЗАЛЕЖНОСТИ БУЛИ ГОЛОВНИМ ПРЕДМЕТОМ НАРАД І РІШЕНЬ КОНҐРЕСУ.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Понеділок, 27 жовтня 1969

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН ДОМАГАЄТЬСЯ 3.8 більйона долярів на розбудову торговельної фльоти ЗСА. Торговельну фльоту мають розбудовувати впродовж найближчих 10-ох років. Три чверті кораблів торговельної фльоти мають більше як 20 років, і в найближчих чотирьох роках велике число кораблів продадуть як „старе залізо". Торговельна фльота ЗСА має 950 кораблів, вона займає шосте місце щодо величини в цілому світі. Американські кораблі по другій світовій війні перевозили 57.6 відсотка товарів, а в 1968 році перевезли тільки 6.4 відсотка. Ніксон хоче збільшити число транспортових кораблів, щоб бути сильним під час миру і війни.

СЕКРЕТАР РІЛЬНИЦТВА КЛІФФОРД М. ГАРДІН, очолюючи групу постійних прихильників Ніксона, домагався, щоб Президент поробив відповідні кроки для встановлення секретаря рільничих справ, який був би членом президентського Кабінету. В цій групі були голова Республіканського Крайового Комітету конґресмен Роджерс С. Б. Мортон із Мериленду та д-р Роберт Спіцер, який минулого року очолював Рільничий Комітет для вибору Ніксона. Деякі республіканські сенатори й канґресмени підтримують це домагання. Вони вказують на те, що рільниче населення в цій країні грає важливу ролю в економічному житті, і тому заслуговує на більшу опіку з боку Уряду. Більше як 30 відсотків населення живе в місцевостях, які мають менше як 2,500 населення.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА НІКСОНА плянує змінити оборонну політику цієї країни таким способом, що хоче зменшити неатомові збройні сили в користь атомової зброї. Уряд плянує зменшити число літаків, танків і кораблів та тих батальйонів, що послуговуються звичайною зброєю, одночасно збільшуючи число й роди атомової зброї і ракет, протилетунських ракет і бомбовиків із атомовими бомбами. Уряд хоче мати таку атомову офензивну зброю, яка відстрашувала б СССР від атаки на цю країну, або яка дозволила б так відплатитися ворогові, коли б він таки заатакував Америку, щоб він жалував свого аґресивного кроку.

БРАЗИЛІЙСЬКИЙ КОНҐРЕС РАТИФІКУВАВ вибір на президента країни генерала Емілія Ґаріставу Медісі, а на віце - президента адмірала Авґуста Радемакера Ґруневальда. Їх обидвох вибрала була військова хунта після того, як занедужав був на параліч колишній президент Артур да Коста е Сільва. Номінацію ратифікувала партія Національної Обнови, яка підтримує уряд. Члени опозиційної партії Бразилійського Демократичного Руху були присутні в Конґресі, але вони не голосували. Представник цієї партії сенатор Оскар Пассос заявив, що члени ним очолюваної партії стримуються від голосування, бо вони домагаються, щоб президента вибирали виборці в загальному голосуванні, а не члени Конґресу.

У СВІТІ

ОБ'ЄДНАНІ НАЦІЇ ВІДЗНАЧАЛИ в минулу п'ятницю 24 жовтня 24-річні роковини свого існування На великій залі відбувся концерт у приявності 2.200 гостей: грала Королівська Фільрмонічна оркестра з Лондону твори Бетговена й ін., та грав піяніст Рудольф Серкін. Але проголошене з цієї нагоди звернення генерального секретаря ОН У Танта було надзвичайно песимістичне: він таврував сучасні міжнародні відносини й брак доброї волі різних держав покращати їх.

ЗАХІДНЯ НІМЕЧЧИНА ПЕРЕВЕЛА ревальвацію — себто підвищення вартости — німецької марки до доляра. Коли дотепер німецька марка рівнялася 25 ам. центам, то від минулої суботи вона рівняється 27.3224 цт. Це перша постанова нового, соціялістичного, західньо-німецького уряду. Його міністер економіки Карль Шіллер ще за урядування канцлера Курта Кізінґера був прихильником ревальвації марки, щоб подорожчати німецькі товари і цим дещо сповільнити господарський „бум". Для ЗСА ця реформа практично означає збільшення коштів утримання ок. 300.000 військовиків у Німеччині, що дотепер коштувало круґло 1 більйон дол. річно.

СОВЄТИ ВІДМОВИЛИСЯ від амбіції вислати своїх „космонавтів" на Місяць, зате звернули головну увагу на створення так званих постійних космічних плятформ чи ляборатооій, які можуть мати величезне стратеґічне значення. Таке виходить з інтерв'ю, що його в Стокгольмі дав президент совєтської Академії Наук Мстислав Келкіш. Очевидно, він говорив тільки про наукові, а не військові цілі..

ЧЕСЬКЕ „РУДЕ ПРАВО" ЗАЙОВІЛО перевірку реґабілітацій, переведених за правління Александра Дубчека. Сталінський провід компартії ЧССР твердить, що в минулому році зреґабілітовано та виплачено відшкодування не тільки несправедливо переслідуваним політичним в'язням, але й таким, які справедливо сиділи у в'язниці, як шпигуни, „змовники" та інші злочинці.

В АВСТРАЛІЇ ВІДБУЛИСЯ в минулу суботу парляментарні вибори при чому керівна Консервативна партія прем'єра Джана Ґортона здобула тільки три голоси більшости над опозиційною Партією Праці. Ця остання вела передвиборчу кампанію під гаслом відкликання з В'єтнаму найдалі до половини майбутнього року 8.000 австралійських вояків.

ПОНАД 500 ДЕЛЕҐАТІВ ВЗАЛО УЧАСТЬ У ДЕСЯТОМУ КОНҐРЕСІ АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

Ню Йорк. — Упродовж минулого кінця тижня, в п'ятницю, суботу і неділю 24, 25 і 26-го жовтня 1969 року тут у приміщеннях готелю Коммодор відбувся Десятий Конґрес Американських Українців, який проходив в атмосфері збільшеної єдности і співпраці багатьох українських установ і організацій та угрупувань і який в результаті схвалив резолюції для дальшого розвитку українського життя в Америці і збільшеної допомоги американських українців українському народові в його змаганнях до волі і незалежности та обрав нові керівні органи Українського Конґресового Комітету Америки з проф. д-ром Левом Добрянським як президентом і Йосипом Лисогором екзекутивним віце - президентом на чолі. Проф. Лев Добрянський у заключному слові назвав Десятий Конґрес найбільшим і найбільш успішним з усіх дотеперішніх.

Адв. Іван Флис

ПІДГОТОВА КОНҐРЕСУ

Вже в четвер вечером, 23 жовтня ц. р. розпочалась в голлі Великої балевої залі в готелі Коммодор у Ню Йорку реєстрація делеґатів. Вона продовжувалась в п'ятницю 24 жовтня від 9 год. ранку. Делеґати й гості діставали течку з усіма матеріялами, в які входили: 180-сторінкова книжка „X Конґресу Українців у ЗСА", в якій були згори надруковані головні звіти включно із звітом Контрольної Комісії УККА, та списки членів керівних органів УККА і делеґатів. Окремо роздано всім приявним програму Конґресу, статут УККА і Правильник нарад Конґресу, як також карту голосування і карту вступу на полуденок в першому дні Конґресу й бенкет у його другому дні. Члени керівних органів і делеґати отримували, крім загальної відзнаки, що її мали всі учасники Конґресу, виказку на блакитній стрічці, гості — виказку на жовтій стрічці.

ПЕРШИЙ ДЕНЬ КОНҐРЕСУ

В п'ятницю 24-го жовтня о год. 11 перед пол., за президіяльним столом на великій балевій залі названого готелю засіли всі члени Екзекутиви й Контрольної Комісії Українського Конґресового Комітету. Внесено прапори Союзу Українок Америки, Ню Йорк, місцевої станиці I Української Дивізії і СУМА. Проф. д-р Лев Добрянський, як президент УК- відкрив 10-ий Конґрес Американських Українців, висловивши переконання, що оце розпочався для американських українців „дуже конструктивний кінець тижня". Оперова співачка Марія Лисогір відспівала Американський та заінтонувала Український Гимн, після чого молитву провів о. Й. Кузм'як. На заклик проф. Л. Добрянського приявні вшанували смерть проф. д-ра Романа Смаль - Стоцького який був головою 9-го Конґресу, вставанням з місць і однохвилинною мовчанкою. Адв. Роман Гуглевич, як голова Комітету, Об'єднаних Українських Американських Організацій Великого Ню Йорку, Відділу УККА привітав Конґрес, як його господар. І. Білинський запропонував денний порядок, як він був заздалегідь проголошений двічі в „Свободі" і розданий з іншими матеріялами всім делеґатам, що його приявні одностайно прийняли.

Директор канцелярії УККА і член Екзекутиви І. Базарко звітує, що на початок Конґресу зареєструвалось 279 делеґатів і 23 гості.

ВИБІР ПРЕЗИДІЇ І КОМІСІЙ

На внесок І. Винника обрано президію: адв. І. Флис — голова, мґр. М. Дужий з Дітройту, П. Дорожинський з Ню Йорку, мґр. Р. Гуглевич і д-р А. Жуковський із Стіллу (Норт Дакота), заступники голови та інженер І. Шабельський з Ірвінґтону. Н. Дж. й Осипа Грабовенська з Філядельфії — секретарі. Вибір перейшов одноголосно. Так само одноголосно затверджений запропонований склад Гочесної Президії, до якої ввійшли: о. д-р Василь Кушнір — президент СКВУ і президент його Секретаріяту, Микола Плавюк — генеральний секретар СКВУ, — Михайло Сосновський — екзекутивний директор Секретаріяту СКВУ, усі з Канади, — о. шамб. Мирослав Харина — представник Митрополита Кир Амврозія Сенишина, — Олена Лотоцька — голова СФУЖО, — проф. д-р Олександер Грановський з Міннеаполісу, — дир Іван Крамаренко — голова Представництва Державного Центру УНР в ЗСА, п. Деременда, представник Союзу Українців у Британії, Владика Андрій Кущак, Єпископ Української Православної Церкви в Америці, — о. Йосафат Кузм'як, парох церкви св. Юра в Ню Йорку, — пастор Володимир Боровський, представник Українського Євангельського Об'єднання о. Віталій Коваленко, парох православної церкви у Вунсокет, Р. Ай.

Адв. І. Флис і його заступники черґувались в головуванні на нарадах Конґресу.

КОМІСІЇ

З черги затверджено листи Номінаційної і Статутової Комісій, що їх за статутом призначає заздалегідь Рада Директорів, та обрано членів 8-ох інших Комісій, затвердивши запропонованих Екзекутивою їх референтів. Референти пропонували членів своїх Комісій, делеґати майже всі Комісії доповнили додатковими членами.

Прийнято запропонований Правильник нарад Конґресу.

ПРИВІТИ

У першому дні Конґресу наприкінці передобідньої сесії зголошено низку усних привітань. Дир. І. Крамаречко відчитав привітального листа від президента Державного Центру УНР в Екзилі А. Лівицького і склав привіт від Представництв УДЦентру в Америці. Шамб. М. Харина відчитав листа - привіт від Митрополита Кир Амвросія Сенишина, який перебуває на Синоді католицьких єпископів в Римі. Деременда привітав Конґрес від Управи Союзу Українців у Британії з осередком у Лондоні. Митроф. протоєрей о. Віталій Коваленко з Вунсакету вітав Конґрес від своєї парохії Української Православної Церкви в ЗСА, від Української Православної Церкви в Америці промовляв Владика Андрій Кущак і від Управління Української Євангельської Церкви вітав Конґрес пастор Володимир Боровський. В усіх привітах лунав заклик до єдности і взаємної толеранції та співпраці.

СПІЛЬНИЙ ОБІД

У перерві у першому дні Конґресу відбувся спільний обід, тостмайстром якого був д-р Антін Жуковський із Норт Дакоти. Під час обіду виголосили короткі інформаційні доповіді генеральний секретар Секретаріяту Світового Конґресу Вільних Українців Микола Плавюк і екзекутивний директор Секретаріяту Михайло Сосновський. М. Плавюк повідомив, що 1968 рік був виповнений організаційною працею Секретаріяту СКВУ. Стверджено парадоксальний феномен, що найсильніше тримаються українства громади з примітивним способом життя і на бідному життєвому рівні, зате загрожені громади із поважними кадрами професійної інтеліґенції і студентськими лавами: вони відходять від зорганізовано громади й асимілюються до чужомовного окруження. За великий позитив уважає затіснення в минулому році зв'язків між світським громадянством і верхівкою Церков. Заявляє, що Секретаріят СКВУ не робитиме конкуренції ані Державному Центрові УНР ані ніякому іншому політичному осередкові. Закликає до тривкої консолідації. Мих. Сосновський інформував, що однаково в цілях внутрішньої організації, як зовнішніх зв'язків відвідано українські громади в Західній Европі, Арґентині, Бразилії й Венесуелі. Поінформовано Секретаріят Об'єднаних Націй і уряди всіх держав, де є українські громади, про існування Се-

Петро Пуцило
новообраний касир
УККА

(Продовження на стор. 3-ій)

ПРИВІТАННЯ ВІД ПРЕЗИДЕНТА НІКСОНА

THE WHITE HOUSE
Washington
October 16, 1969

My warm greetings to all who are taking part in the Triennial Congress of Americans of Ukrainian Ancestry.

In a nation whose greatness is derived in large measure from its diversity, you have played a most constructive and meaningful role.

Your rich culture, customs and patriotic spirit have been matched only by your industry and willingness to serve the public good.

As President, I am deeply grateful for the support and encouragement I derived from within your ranks. And I welcome your assistance in the years ahead as we seek together to build the kind of society — and world — in which we have committed our hearts as well as our minds and hands.

RICHARD NIXON

БІЛИЙ ДІМ
Вашинґтон
16 жовтня 1969

Мої теплі привітання для всіх, що беруть участь у трирічному Конґресі Американців Українського Походження.

В нації, величність якої виводиться у великій мірі з її різноманітности, ви відіграли найбільш конструктивну і значущу ролю.

Вашій багатій культурі, звичаям і патріотичному духові дорівнюють тільки Ваша трудящість та готовість служити загальному добру.

Як Президент, я глибоко вдячний за підтримку і заохоту, яку я одержував з Ваших рядів. І я вітаю Вашу допомогу в роках, що перед нами, як ми спільно змагаємо до побудови такої суспільности — і світу — для яких ми віддали наші серця, як і наші уми та руки.

РИЧАРД НІКСОН

НОВООБРАНІ КЕРІВНІ ОРГАНИ УККА

Проф. Лев Добрянський

Йосип Лисогір

Ню Йорк. — Десятий Конґрес Американських Українців, що відбувся тут з кінцем минулого тижня, вибрав нові керівні органи Українського Конґресового Комітету Америки в такому складі:

Екзекутива:

ПРОФ. Д-Р ЛЕВ Е. ДОБРЯНСЬКИЙ — президент
ЙОСИП ЛИСОГІР — екзекутивний віце-президент
АНТІН БАТЮК, О. ШАМБ. МИРОСЛАВ ХАРИНА, ЛЕВ ФУТАЛА, П-І СТЕФАНІЯ ПУШКАР — віце-президенти
ІҐНАТ БІЛИНСЬКИЙ і СТЕПАН СПРИНСЬКИЙ — секретарі
ПЕТРО ПУЦИЛО — скарбник
АДВ. ІВАН РОБЕРТС — правний дорадник
ІНЖ. МИКОЛА СЕМАНИШИН - координатор молоді
МҐР. ІВАН БАЗАРКО — екзекутивний директор

Члени Екзекутиви:

ПРОФ. Д-Р БОГДАН ГНАТЮК. Д-Р БОГДАН КОВАЛЬ, Д-Р ВОЛОДИМИР ҐАЛАН, ТЕОДОР МИНИК, ВОЛОДИМИР МАЗУР, ПРОФ. Д-Р МАТВІЙ СТАХІВ, ВІЛІЯМ ДУБЕЦЬ, Д-Р БОГДАН ШЕБУНЧАК, ПЕТРО САМОЙЛІВ, МҐР. ЄВГЕН ЛОЗИНСЬКИЙ, ПРОФ. Д-Р ПЕТРО СТЕРЧО, ІНЖ. ЛЕОНІД ПАХОЛЯК, ІВАН ХОМКО, ДЕМЕНТІЙ МЕЛЬНИК, ГОЛОВА ШКІЛЬНОЇ РАДИ УККА (ПРОФ. Д-Р ЕДВАРД ЖАРСЬКИЙ) та ПРЕДСТАВНИКИ УКРАЇНСЬКОЇ ВІЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ НАУК, СОЮЗУ УКРАЇНСЬКИХ СТУДЕНТСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ та ТОВАРИСТВА УКРАЇНСЬКИХ КООПЕРАТОРІВ.

Політична Рада:

Степан Куропась, Марія Душник, д-р Олександер Білик, д-р Ярослав Бернардин, Едвард Попіль, Іван Олексин, Ананій Никончук, Зенон Федорович, проф. Константин Савчук, інж. Євген Івашків, Роман Шраменко, д-р Володимир Михайлів, д-р Ілля Карапінка, о. Володимир Базилевський, мґр. Євген Гановський, Михайло Фурда, інж. Володимир Гнатківський, Квітка Семанишин, Андрій Чорнодольський, Оксана Генґало, д-р Марія Квітковська, Іванна Рожанковська, Осипа Грабовенська, д-р Володимир Савчак, представник УЛТПА, проф. Августин Штефан, Євген Саґаш, Юліян Котляр, Омелян Плешкевич, д-р Володимир Душник, Леонід Полтава, д-р Михайло Кушнір, Богдан Лисяк, Василь Загродський, Ольга Томашівська, Павло Дорожинський, інж. Яро Гладкий, ген. Петро Самутин, д-р Іван Козак, Іларій Поліщук, Володимир Процик, Теодозій Онуферко, інж. Богдан Кульчицький, д-р Богдан Футей, Степан Поступак, д-р Богдан Дзерович, представник українських ветеринарних лікарів, Уляна Целевич, Слава Ласовська, інж. Анатоль Гончарів, Роман Карбівник, проф. Лев Шанковський, Антін Драган, Іван Кедрин-Рудницький, д-р Микола Чировський, д-р Наталія Іщук, д-р Нестор Процик, Юрій Даценко, проф. Мирон Куропась та представники Т-ва Українських Бібліотекарів і УНДС. Разом до Політичної Ради обрано 65 осіб.

Контрольна Комісія:

Мґр. Іван Винник — голова. Члени: Іван В. Іванчук, Степан Віхар, п-і Стефанія Вовчак, Степан Гаврилюк, Володимир Різник та мґр. Ярослав Савка.

Суд:

Мґр. Ярослав Рак — голова. Члени: суддя Богдан Ластовецький, мґр. Адам Гординський, адв. Михайло Дужий, д-р Степан Ріпецький, д-р Олександир Соколишин, д-р Микола Ценко, Володимир Сохан і проф. д-р Олександер Грановський.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Соціялістичний канцлер

Після Конрада Аденауера, Людвіка Ергарда і Курта Георга Кізінгера, всіх трьох із консервативної Християнсько - Демократичної партії, прийшов до влади в Західній Німеччині, формально Німецькій Федеративній Республіці — соціял - демократ Віллі Брандт, що його С. Л. Солцбергер з „Н. И. Таймсу" називає „делікатно лівокрильним лібералом". Коли деякі коментатори обмежуються твердженням, що це тільки формальна зміна, бо насправді при стабілізованих відносинах у Західній Німеччині ніяких поважних змін у політиці нового уряду не буде, — то це твердження тільки наполовину вірне.

В. Брандт зразу заповів, що його уряд рад би був нав'язати дипломатичні взаємини з Польщею. Практично це значить, що Західня Німеччина визнає польський кордон на Одрі-Ніссі і цим остаточно похоронить так звану доктрину Гальштайна, що зобов'язувала попередні уряди не утримувати дипломатичних взаємин з тими державами, які визнають Східню Німеччину. Уряд Віллі Брандта напевне робитиме примирливіші жести на адресу Москви, не тільки на словах, але й на таких ділах, як підписання міжнародного договору проти поширення атомової зброї, себто — офіційно відпекається претенсій на таку зброю, — як згода на конференцію в справі европейського колективного пакту безпеки і т. п. речі, що їх дотепер Західня Німеччина відкликала. Віллі Брандт, мабуть, буде старатися не послаблювати зв'язків з Америкою і цілим Атлантійським Союзом (НАТО), бо напевно здає собі справу з того, що безпека Західньої Німеччини залежить від тих її союзників. Але невідомо, як далеко підуть залицяння нового західньонімецького уряду до Москви, і чи вони не послаблять потенціяльної вартости Німеччини, як члена НАТО. Невідомо, наприклад, чи соціялістичний уряд Західньої Німеччини зважиться збільшити бюджет на оборонні цілі, коли З'єднані Стейти відкликуватимуть частину своїх збройних сил з европейського континенту. Це буде важка проблема для того „делікатно лівокрильного" канцлера, який уже заповів, що його найпершою турботою буде поліпшення соціяльних відносин з відповідним зростом бюджетових видатків на такі потреби, як шкільництво, підвищення заробітків і пенсій і т. д.

Найслабшою сторінкою нового західньонімецького уряду є його аритметична база в „бундестаґу", себто нижчій палаті парляменту. У висліді виборів з 28 вересня у 496-членному бундестаґу є 242 християнські демократи, 224 соціял - демократи і 30 вільних демократів. Таким чином уряд Віллі Брандта залежить виключно від голосів вільних демократів, які не всі є його прихильниками. Це хитка й незначна більшість, і тому Курт Георг Кізінгер вправді, згідно з куртуазійними формами демократії, ґратулював своєму противникові Віллі Брандтові, проте заraз же заявив саркастично журналістам, що його — Кізінгера — найбільше цікавить тепер питання, як довго триватиме цей новий уряд.

Тому в цій трудній і делікатній ситуації, в якій знаходиться Західня Німеччина поміж З'єднаними Стейтами і Совєтським Союзом, з поділеною територією, з десятьма мільйонами виселених із Польщі, Чехії і Франції німців, які становлять „тверде ядро" непримиримих консерватистів, з конечністю жити в згоді із Францією і водночас з симпатіями супроти ідеї так званої зінтеґрованої економічно і політично Европи, — в цій трудній ситуації легко можна зробити помилки і легко можна втратити підтримку химерних „вільних демократів". Тому заповідь Віллі Брандта, що він більшість своєї уваги і своїх зусиль присвятить внутрішнім справам країни, треба розуміти, як рішення поглибити й поширити свою популярність в німецькому народі, з уваги — на нові недалекі парляментарні вибори.

При теперішній американській закордонній політиці, наставленій на „співіснування" з Совєтами і „будування мостів" до сателітних країн, яке Ричард Ніксон заманіфестував своєю подорожжю до Румунії, перспектива кращих зв'язків Західньої Німеччини з Москвою відповідає бажанням Америки. Віллі Брандт напевно використовуватиме совєтсько - китайське напруження й бажання Москви забезпечити собі „спину", щоб, за німецьким висловом, поробити щілини в берлінському мурі. Німецькі соціялісти вважають, що шлях до об'єднання Німеччини реальніший почерез щораз нові домовлювання з східніми німцями у щоденних життьових справах, аніж почерез принципову ворожнечу. Тільки майбутність викаже, чи вони мають рацію, і лише майбутність викаже, чим узагалі позначиться в історії Німеччини її новий соціялістичний уряд.

В ПОГОНІ ЗА ТЯГЛІСТЮ

Париж. — Моріс Шуман, міністер закордонних справ Франції, повернувся з Москви, залишивши там „велику комісію", яка покищо виробила тільки плян переговорів у справі затіснення — в першу чергу — господарських зв'язків з СССР. У принципі передбачено подвоєння торговельних оборотів протягом найближчих п'яти років. І про це преса говорить найбільше.

Торговельні справи у Франції висуваються на перше місце в зв'язку з економічними труднощами. Франція мусить експортувати далеко більше, як досі, бо раптом виявилося, що на сучасні умовини вона це не така то вже й багата країна. Певно, вона має і залізо, і вугілля, і навіть нафту. Та при сьогоднішній індустріялізації цього всього не вистачає. Вистачає хіба вугілля, якого вживається щораз менше, вистачає сяк-так залізної руди, але цього рішуче замало, щоб бути індустріяльною країною: потрібно різних т. зв. рідких мінералів.

Остання війна й повоєнні комплікації відкинули Францію на задній плян під оглядом промисловости. А психологія француза, переконаного в неймовірному багатстві своєї країни (бо від віків тут найбільше споживалося м'яса, сиру, вина й овочів), — не дала піднести зовнішньої торгівлі на ту висоту, яка дозволяла б експортом рівноважити необхідний імпорт.

Негативний торговельний баланс Франції змушує її гарячково шукати ринків збуту. А що західні ринки насичені (тут скрізь конкурує якщо не Німеччина, то Америка), Париж звертає свої очі на СССР та червоний Китай. Китай не має чим платити, і тому на перший плян виходить Москва. Але й Москва не хоче платити за все золотом. Тому йдуть переговори саме про імпорт до Франції рідких мінералів і карпатського природнього газу, що мав би помпуватися через Баварію.

Поминаючи безпосередні вимоги французького господарства, йдеться тут також про втримання визначеної де Ґоллем лінії „повної суверенности" Франції, про місію посередництва між бльоками чи основними потугами. Ця лінія змушувала де Ґолля іти на конфлікти з Вашинґтоном, які Помпіду має святий намір злагідними. Тим більше, що СССР хоче, як і кожен у світі, купувати на кредит. А як дати кредит, коли Франція сама переходить важку монетарну кризу? Тут не обійтись без допомоги міжнародних банків, у яких таки доляр є рішальним чинником. А за доляром твердо стоїть Вашинґтон...

Та не лише господарські справи були змістом розмов М. Шумана у Москві. Не менш важливою, хоч далеко скомплікованішою темою є політичні проблеми. Франція хоче причинитися до обниження запальної температури на Близькому Сході, приспішити закінчення війни у В'єтнамі. І тут стає ясно, що, як би там не було, Помпіду таки важко змагається за продовження лінії де Ґолля в зовнішній політиці ще більше, як у внутрішній.

Адже де Ґолль виразно накреслив лінію посередництва на Близькому Сході, роблячи поступки арабам, зважаючи на дотогочасні дуже близькі зносини з Ізраїлем. Не секрет, що напередодні шестиденної війни 1967 року Франція потай продала Ізраїлеві велику кількість запасних частин для мисливських літаків. Але вона твердо рішена не пустити арабського світу в московські руки, і тому спинила продаж літаків Ізраїлеві. І тому Шуман дуже багато часу присвячував цим справам у Москві.

Болить Францію і присутність американців у В'єтнамі. Париж уважає, що війна ця для Заходу безнадійна і її треба закінчити якнаскорше, не зважаючи на будь - які престижеві справи. Ясно, що й Москві ця війна зовсім зайва, бо неймовірно обтяжує її саме в тому просторі, де вона потребує сил і засобів проти Китаю. Тож і тут Франція хотіла б бути посередником.

Моріс Шуман, хоч сам не має ніяких симпатій до Москви та її імперіяльної політики, яку добре знає, хоче бути тим, хто виведе Москву на велику гру співпраці з об'єднаною Европою. Тому він намагається схопитися за московські заяви про „европейську безпеку" і довести до серйозних розмов. Це знов же лежить на лінії генеральних ідей де Ґолля. А після його досвіду, після того, як він попікся, як уже прошуміли зудари з Вашинґтоном на цю тему, як уже акцептовано зменшення французької участи в Атлантійському пакті, — тепер ясніше можна бачити всю проблематику і легше пробувати щось.

Чи Шуманові вдасться щось викомбінувати після Чехо - Словаччини — дуже сумнівно. Але в політиці, як ніде, важить приказка: „Під лежачий камінь і вода не біжить". Активність, ініціятива — це те, що в політиці найперше на потребу.

Та до тяглости деґоллівської лінії змушує Помпіду і його уряд найбільше внутрішня політика.

Помпіду досі вдалося втримати деґоллівську більшість. Та вона виявляється не надто суцільною. Це не секрет. Ми не раз наголошували, що де Ґолль — прагматик, не визнає ідеології за основний чинник. Тому його прихильники об'єднувалися довкола його особи а не довкола якоїсь ідеології чи чіткої програми. З відходом його починається інтерпретація його „заповітів" і — починаються розходження. А що з опозицією Помпіду не вдалося жадне спектакулярне потягнення, то він мусить берегти деґоллівську спадщину.

Та власне ця спадщина не дозволяє на жадні маневри. Коли ґоллісти мають таку величезну більшість у парляменті, то мало хто між ними розуміє необхідність альянсів з опозиційними групами чи тенденціями. А кожна влада „зуживається", і завтра опозиція може зрости. Покищо різні пересунення на лоні розтрощеної де Ґоллем лівиці не дали нічого. Але завтра можуть дати. Тому Помпіду мусить берегти свою доцьогочасну більшість, а вона може триматися тільки на міті де Ґолля.

Тож, які б речі не розповідалось про претенсії де Ґолля до Помпіду, цей останній змушений і далі жити та діяти в його тіні. І до цього він буде змушений навіть після смерти Великого Шарля.

Т. Дж.

НАГЛЯДАЧ НАД ВІРУЮЧИМИ В СССР ПОГРОЖУЄ

Владімір Куроєдов, голова Ради у справах релігії при Раді Міністрів СССР, виступив на сторінках московських „Известий" з 18 жовтня із довгою статтею під заг. „П о д с т рекатели", себто „Під'юджувачі".

Він твердить, що в СССР усі віровизнання, зокрема мусульманське, рівні і що їх нібито ніхто не переслідує. Куроєдов наводить декілька цитат закордонних туристів, які свідчать, що в СССР немає переслідування релігії. Навіть колишній міністер релігійних справ Індонезії І. Гуссейн десь написав: „Я на власні очі бачив, як в СССР здійснена повна свобода для всіх віровизнань, церкви цілком вільно виконують свої завдання" і т. п.

Стаття Куроєдова є насправді перестрогою для вірних, особливо євангелистів - баптистів, які не бажають приступати до створеного в Москві під партійним наглядом „Всесоюзного Союзу Євангельських Баптистів", щоб вони не пробували протестувати чи пересилати на Захід своїх протестів. Куроєдов гостро критикує велику групу незалежних в СССР євангелистів та баптистів, відому під назвою „Ініціятивники", яка не хоче підкорятися з г а д а ному „Всесоюзному Союзові" з його російськими цензурованими виданнями.

„Известия" попереджають: „Совєтські державні органи розцінюють діяльність групи, що відкололась, як протизаконну і а н т игромадську, і закликали їх до порядку". Декого з тих незалежних євангелистів-баптистів, стверджує Куроєдов, „вже покликано до відповідальности", заарештовано. Виступає він і проти Ради Церков Христа, зокрема в Україні, що є незалежницькою в своїх діях і не допускає втручання партійних наглядачів.

У кінці Куроєдов закликає „ініціятивників", щоб вони виконували „всі вимоги законодавства", бо інакше „совєтські органи будуть вести сувору боротьбу з порушниками законів, суворо переслідувати за незаконну діяльність". Вся „незаконність" тих віруючих полягає, як виходить навіть із статті в „Известиях", у тому, що вони, вірячи в Бога, не бажають підпорядкуватись контролі диктаторської комуністичної партії та КҐБ.

ГОЛОС ЧИТАЧА

„У царгородській Софії"

У „Свободі" з 21-го жовтня в статті під поданим вище заголовком п. М. Л-ний переповідає враження Кнута Гамсуна з його подорожі до Царгороду 1899 р., додаючи від себе, що ці враження Гамсуна читаються так, „наче6то це описи з теперішніх часів".

Насправді спостереження Гамсуна, списані в часах султана Абдул Гаміда, можуть мати тепер тільки історичне значення. Після воєн і революцій ситуація ґрунтовно змінилася.

Я мала нагоду в вересні цього року бути в Царгороді і оглядати, зокрема, св. Софію. Отож величавий храм св. Софії (Айя Софія), збудований візантійським імператором Юстиніяном 537 р., а обернений турками після здобуття Царгороду 1453 р. в мошею на знак тріюмфу над християнським світом, не є вже мошеєю, і тому скидати черевиків не треба, та й юнаків, заглиблених у читання корану, тепер там не знайдете. Щоб не дратувати християнських сусідів, засновник модерної Туреччини Мустафа Кемаль паша Ататюрк 1935 р. перетворив храм на музей, де нині можна подивляти не тільки архітектуру цієї святині, але й зреставровані візантійські фрески та мозаїки з хрестами (поруч цитат із Корану).

І коли Гамсуна опроваджували по Царгороді греки, бо туркам це не личило, то тепер навпаки. Турки зрозуміли вагу туристики та пропаґанди і тепер не дозволили б грекові бути провідником на турецькій території. І в Ефесі, і в Царгороді опроваджували нас турецькі фахові провідники, а наші провідники з грецького корабля тільки мовчки приглядалися. Часи змінюються! А втім, мої враження з подорожі пляную опублікувати в пресі.

Ольга Соневицька
Ню Йорк

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила!

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

Редаґує: Д-р Михайло Данилюк

НОВЕ ПРО ЛЕВКЕМІЮ

Міжнародна конференція фахівців для вивчення левкемії, що відбулась недавно у Ню Джерзі, потверджує давніші припущення, що левкемія — це недуга, яка має в своїй основі вірус. Мало того, ця конференція ще й висунула здогади, що носієм цього віруса є домашні коти.

Варто пригадати, що левкемія — це рід пістряка крови, який трапляється в різних формах, що з них деякі є невиліковними. Деякі форми відповідають на лікування радіяцією або хемічними сполуками, але чимало з них відпорні на всяке лікування, і зберегти життя хворого вдається лише на кілька місяців, не більше як рік-два. До таких відпорних на лікування форм левкемії належить лімфосаркома, себто пістряк лімфатичних вузлів, що продукують білі клітини крови, т. зв. білокрівці. Лімфосаркома є убивником число один для дітей віком між 4 і 14 роками.

Д-р Ч. Рікард три роки тому ізолював у Корнельському університеті вірус лімфосаркоми, а тепер продовжує вивчати його в Тексасі. Його слідом пішли фахівці трьох інших визначних дослідчих ляборатορій у ЗСА. І ось на згаданій конференції вони порівняли свої спостереження та висновки.

Досліди у всіх тих центрах, а також одному в Шотляндії дали майже ідентичні висліди: той самий вірус, який викликає левкемію у котів, спричиняє такі ж зміни в людських тканинах; цей вірус можна вирощувати штучно на людських клітинах; окремі вірологи переносили цей рід левкемії з одного кота на другого або й на інших тварин з помічччю перенесення віруса; фахівці електронних мікроскопів довели, що зміни в клітинах хворої на левкемію людини такі самі, як у хворих на цю ж недугу котів та інших тварин.

Іншою лінією дослідів були імунізаційні методи. Як відомо, вірус — це мікроорганізм, який, попавши в людину, викликає імунізаційний процес так само, як бактерії, бацилі тощо. Людський організм виробляє т. зв. антитільця, які є цілком специфічними і діють виключно супроти даної бактерії чи віруса. А тому, знайшовши в людині з помічччю відповідних імунологічних реакцій певний рід антитілець, можна з певністю робити висновок, що вона мала або має в собі дану бактерію або вірус.

Таке сталось і в згаданому випадку дослідів левкемії: імунологічні реакції хворих на левкемію пацієнтів виказали наявність специфічного і того самого віруса, а порівняння цих реакцій з тими, які робилося на вірусах штучно вирощуваних з хворих котів, собак та мавп виказали їх ідентичність.

Як згадано, перенести цей вірус з кота на іншу тварину і навпаки — доволі легко. Переносити цей вірус на людину, очевидно, ніхто не збирається, але він залюбки росте, розвивається і викликає раковидні зміни на клітинах людської тканини, коли його перенести в лябораторних умовинах на клітини людських органів, які „віджилюються" штучно по бактеріологічних центрах.

Випадки левкемії серед домашніх тварин не рідкі. Ветеринарні центри стверджують, що на 100 тисяч котів 42 мають левкемію, а на таку ж кількість собак 24 хворіють на цю недугу. Найчастіше левкемія трапляється в самих котячих родинах або в їх близькому сусідстві, що ще раз наводить думку про її заразливість. Чи і як переноситься цей самий вірус з котів та собак на людину, чи, може, людина має свої шляхи поширення цього віруса — ніхто на конференції не міг ствердити, але також ніхто не міг заперечити можливости існування джерела цього віруса серед тварин. Немає сумніву, що досліди вже в недалекому майбутньому вияснять цю проблему, але найважливішим тепер видається той факт, що двері до таємниці левкемії відчиняються ширше, і не виключене, що вже в недалекому часі медицина зможе боротися з цією пістряковою недугою.

НАША ПОШТА

ВШ Пан В. К., Ню Йорк: Заввага Ваша слушна, що ми в нашій колюмні ще мало писали про різні недуги, зв'язані з нервовою системою. Кілька статтей на цю тему в нас уже готові, але пустимо їх в колюмну серією, як тільки вичерпаємо інший матеріял, на який чекають Читачі.

ВШ Пан Д. Д., Мавнт Вернон: Про згустки крови та артеріосклерозу ми вже писали, але згодом писатимемо ще. Про запаморочення незабаром буде стаття.

ВШ Пан Е. Б., Сиракюзи: Дякуємо за листа. Проблеми харчування, щоденного життя та профілактики проти недуг будуть ширше обговорені в нашій книжці, яка появиться за кілька місяців.

ВШ Пані З. П., Ютіка: Дякуємо за теплого листа та признання. Це, безперечно, факт, що деякі діти мають більший нахил до застуди і реаґують на неї дуже бурхливо з високою гарячкою, продовженим ослабленням і т. д. Цей факт спеціялісти дитячих недуг розглядають як низьку імунізаційну сторінку дитини, яка в свою чергу є спадковою. Особливої ради проти цього нема, але такі діти вимагають не лише доброго харчування та опіки, але й негайної лікарської допомоги, як тільки появляються перші познаки застуди, щоб забезпечити її від наслідків у пізнішому житті. Якщо дитина важко переходить застуду, то допомогу їй треба давати у самих початках недуги. Особливе значення має це при поборюванні гарячки, бо конвульсійні випадки часті, і вони часами можуть залишити після себе наслідки у розвиткові мозку. Це саме стосується продовженого кашлю, який іноді ослаблює легені на довший час.

Інж. Валентин Сімянців

СТУДЕНТСЬКІ ЧАСИ

СПОГАД
ЧЕХО-СЛОВАЧЧИНА, РОКИ 1923-1929

(6)

Попрощався я з Давидовими. Але в гості іноді заходив. Навідався і тоді вже як був інженером.

Нарадили мені, щоб поправити мій дірявий гаманець, піти на місяць-два до гуртожитку „На Сліпінці", здається так те називалося. Це десь там за парком Кінського, на Сміхові.

Забрав я своє майно, все до того наплечника, що приніс з Польщі, та й помандрував до гуртожитку з великими надіями підрівняти видатки з прибутками.

Осінь у той рік була в Чехах довга, до Різдва — гарна, тепла, погідна. Купив я тоді ,як одежину, такий „ґумачек", легесенький плащ ґумовий, зеленкуватий із паском. Вистоювати в ньому на морозі ніяк не можна було, швидко ходити, перебігати треба було. А як скинеш у хаті, бував увесь спід того „ґумачка" мокрий, аж текло.

Так ото в тому „ґумачку", з наплечником, алюром „в три хрестики", виставивши ліве плече вперед, лявірую на хіднику між людьми з Жіжкова на Слепінец. Нараз стукнувся об щось. Дивлюсь — несуть меблі, а чую, так би по-нашому сказавши: „Повилазило — перебираються люди!" — Думаю — я теж міняю помешкання. Пригадав наплечник свій і, замість „вибачте", вискочило у мене: „Такі се стеґуї".

В тому гуртожитку на „Слепінці" то була „Содома і Гомора". Заля величезна заставлена ліжками. Гамір, рух, сновигання сюди-туди, як на базарі, на товкучці. І не якийсь там базар-товкучка, а так собі уявляю десь в портовому місті: галайкає то балайкає на всіх мовах. Не вірю, щоб усе то були студенти. Мабуть, туди збігалося все еміґрантське, якому вже губити не було що.

Відразу мені то сильно не довподоби було. Але якісь гроші заплатив. Мусів якось той час тут відбути. Бачили, а власне не бачили очі, „купилося" не те, що чулося, так не знаю, чи очам вилазити, чи вухам, щоб позакладало. Найліпше те й друге.

Хоч взивав хтось до спокою, мабуть, на те поставлений, та хто ж його слухав? Та й те ніби начальство покричить, покричить та кудись і зникне. А гамір не вгавав і вночі і вдень.

Була кімната, де ніби можна було вчитися, але і там не завжди було тихо. То спір якийсь, то сварка або веселі балачки і реґіт. Але і щось гарного на згадку. На дошці, як у клясах бувають, хтось намалював крейдою образ, пам'ятаю, що тоді він мені дуже сподобався, хоч і що намальоване було вже не пригадую.

Не спавши ніч, прийшлося йти до школи. На другий день знов таке. Може на третій день удосвіта, коли мало б найліпше спатися, загарчав будильник, десь за кілька ліжок від мене. Хтось голосно запротестував проти порушення нічного спокою, що побудив цілу кімнату. Але якось то втихомирилося. А тут знов будильник гарчить. Знов крику на цілий дім. Уже і винуватий знайшовся — криком захищав своє право!

Що і чого я не второпав, але дзвонив того досвіту ще раз будильник, але і наостаннє. Якийсь сусід того панка, що все відкладав час свого вставання, розбив будильника об голову його власника. То вже зчинилася бійка, але чомусь в ширшому колі.

Але я спробував ще одну ніч спати там. Після вмивання вішав рушник, щоб хоч трохи просох, а того дня і вже другий мені вкрали — останній. Це вже дало мені причину остаточно себе переконати, що треба тікати з того збіговиська. Щоб та „дешева юшка" та не стала дуже дорогою. Мені тільки рушникам „ноги зробили", а чув, що комусь і цілий куфер „побіг".

На новій кватирі був ще того ж дня. Бо знав від хлопців, що є вільне ліжко. Було то на Плзенске Тржідє (тржіда — більша вулиця) у пані Марії Гавлічкової. На тій кватирі вже були: Микола Василевський, наш Запорожець і Вовкодав, з Кубані козак. Його старший брат Михайло вчився в УГА. А тому, що і мій старший брат теж учився там, так із Вовкодавом ми були „родичі"

Кватира тиха і хлопці гарні. А це здивувало, і то не мало, що пані Гавлічкова співала наших пісень. Голос у неї був дуже гарний, альтовий. А як потім довідалися вчилася вона співу в Букарешті, в консерваторії. А навчив її співати наших пісень студент, що кватирував тут перед нами, а сам співав у капелі Кошиця.

Пані Гавлічкова була вдова. Мала дві доні. Меншенька звалася Їрженька. Старша, Ярушка, мало коли бувала вдома, жила у тітки по батькові. І ота мала Їржінка стала моїм добрим приятелем.

Їржінка була дуже грайлива, непосидюща, весела дитина. Коли щось зробила, за що її ганила мама, — а мама майже ніколи не карала як словом тільки, — Їржінка робила дуже здивоване личко, надимала щічки, широко відкривала очка, зідхнувши глибоко-глибоко, казала „ох!" і сплескувала рученятами, ніби дивувалася: і як воно ото таке сталося!

Одної неділі, може навіть першої, коли я кватирував у пані Гавлічкової, почули ми не то шкрябання, не то стукання до наших дверей. Хтось відкрив двері. А то Їрженька йшла нас провідати. Мала на собі довгу сорочину і все путалася ноженятами в поділку, що волочився по підлозі. З великою намагою дотьопала до мого ліжка, видряпалася на ліжко, сіла верхи на мій живіт та й каже, щоб гоп-гоп робив, як на коні. Нагопавши на одному „конику", перекидали ми її на сусіднього. І нам була радість. І то Їржінка не минало ні неділі ні свята, аби не їздила на своїх „кониках".

(Далі буде)

ДЕСЯТИЙ КОНГРЕС АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

(Продовження зі стор. 1-ої)

кретаріяту СКВУ і його компетенції, як теж про прізвища репрезентантів Секретаріяту в дотичних країнах. Отець д-р В. Кушнір відвідав амбасади всіх тих держав в Оттаві і мав там інформаційні розмови. Всі уряди, де є українські національні громади, поставились із прихильним зацікавленням до інформацій про українців в їх країнах і їхні справи та побажання. Отримано офіційне запрошення від австралійського уряду. Вислано делегата на Міжнародну конференцію про людські права до Тегерану. Нав'язано контакт з урядовими колами в Польщі в справах єпископа для тамошніх українців ггреко-католиків й облегшення еміграції до Канади.

Вступну молитву на обіді перевів о. д-р В. Кушнір, закінчив обід молитвою православний Владика А. Кущак.

ЗВІТИ

На пополудневій сесії першого дня Конгресу відбулися всі звіти й дискусія над ними. На початку нарад увійшов на залю президент І-го Світового Конгресу Вільних Українців і президент його Секретаріяту о. д-р Василь Кушнір ,що його головуючий на сесії і приявні сердечно привітали. Тому, що всі звіти були надруковані й роздані приявним, то звітодавці обмежувалися здебільша до тільки додаткових пояснень та ілюстрації поданих фактів і тверджень.

Президент УКК проф. Лев Добрянський пригадує, що нинішній Конгрес є тільки продовженням своїх 9-ох попередників, які визначили шлях американсько-української громаді. Закликає, щоб Конгрес діяв в дусі ідей померлого недавно проф. д-ра Романа Смаль-Стоцького. З важливіших подій з минулої діяльности УКК згадує про переслухання на різних Комісіях Конгресу, пам'ятник Т. Шевченкові у Вашінгтоні й оборону проти кампанії „Вашінгтон Посту", Тиждень Поневолених Націй, передвиборчі партійні конвенції, діяльність на терені Азії і багато подібних справ.

Йосиф Лисогір дякує українським Церквам за прихильне ставлення супроти УКК, закликає Відділи УКК до тіснішого контакту з централею УКК і до більшої активности в Тижні Поневолених Націй. Інформує, що завдяки заходам адв. І. Флиса звільнено УКК від податків, як організацію, що не має на цілі матеріяльні зиски, і тому датки до Народного Фонду можна відтягати від прибуткового податку. Дякує екзекутивному адміністраторові магістрові Іванові Базаркові за його відданість і видайність праці на пості керівника канцелярії УКК, так само дякує всім делеґатам, особливо тим, що прибули з далеких стейтів. Згадує про найголовніші ділянки, обговорені ним докладно у друкованому звіті.

Д-р Я. Падох, як скарбник УКК, пояснює, чому його друкований звіт затитулований „власними силами й власними фондами". Відкає, що мірилом нашого патріотизму є 10 дол. на Народний Фонд річно. Навіть з такою мінімальною ставкою є тільки к. 7.000 платників на кругло мільйон українців і понад 4.000 українських організацій в ЗСА. Піддає під дискусію пияння підвищення річного внеску і питання збирачів датків УНФонду. Закликає спеціяльно жертвувати на Дім УКК у Ню Йорку, щоб не треба стидатися, коли теперішню централю відвідує якийсь чужинець.

Мгр. Іван Базарко інформує про підготову до цього Конгресу. Рішено перекинути головну вагу з пленарних засідань на засідання Комісій. Признає, що це експеримент, який щойно у практиці виявить свою доцільність чи недоліки.

Проф. Е. Жарський звітує від Шкільної Ради УКК. Заторкує проблеми існуючих парохіяльних шкіл, шкіл українознавства, вчителів і підручників, родини, як виховного чинника і сучасну молодь.

Інж. Ігор Чума, як координатор молоді, згадує про зв'язки з чужими студентськими організаціями, про проблему виховної системи, що вимагає Верховної Виховної Ради, про участь чи пак відсутність молоді в суспільному житті та взагалі про складну проблему сучасної української молоді і, зокрема, про її зацікавлення процесами, що проходять в Україні.

Д-р В. Душник, як редактор видань УКК, подає низку конкретних доказів на позитивний відгук англомовних видань УКК у вільному світі та на реакцію в комуністичному світі на ті видання. Ці видання появляються виключно власними фондами, але на 1.000 примірників „Українського Квартальника" яких 80% передплатників припадає на американські і взагалі чужомовні установи. Українські установи його не передплачують і не читають. Цей журнал УКК є багатим джерелом інформації і наукового матеріялу для студентів, що пишуть дисертаці з українікн. Закликає, щоб українці приєднались активно до плянованої на 10 листопада ц. р. маніфестації з підтримкою для президента.

Мгр Іван Винник звітує, як голова Контрольної Комісії, відсилаючи учасників до детального надрукованого рахункового звіту. Доповнює завваги скарбника д-ра Я. Падоха. Від 1 липня до 30 червня 1969 р. вплинуло до Народного Фонду від індивідуальних осіб, організацій і збірок 259.793.62 дол. Додавши інші джерела разом приходи УКК були 292:-363.17. На фонд будови Дому УКК зібрано 30.515.30, на СКВУ зібрано 94.876.38, на чужі фонди прислано до УКК 6.586-57. За три роки десятої Конвенції, 1966-69, вплинуло 259.793.02 дол. Видано менше, як заплянowано, на 10.268.72 дол. Власні фонди на день 30 червня ц. р. становлять 11,655.90 дол. Контрольна Комісія зголосила в 15-х точках свої рекомендації та поставила внесок на уділення абсолюторії Екзекутиві з подякою за її господарювання.

Д-р М. Ценко, звітуючи від Суду УКК, ствердив, що не було ні одної справи і тому й не було потреби відбути будь-яке засідання.

ЗАПИТИ І ДИСКУСІЯ

У ході запитів — Д. Ліщинський запитував, чому не створено реферату для справи виховання дітей в родині, цікавився справою авдієнції делеґатів Екзекутиви в Митрополита Кир Амврозія і заквестіонував твердження проф. Е. Жарського про український характер парохіяльних шкіл. Пастор Боровський звернув увагу на загрозу, що на 22 січня відпадуть молитви українських духовників в Конґресі. І. Лучканич жалівся на неприїзд делеґата з централі до Відділу в Рочестері. Мгр. Я. Рак запитував, скільки грошей вплатив УРСоюз до каси УКК. — Відповіді давали Й. Лисогір, який у справі взаємин УКК з Церквами відіслав цікавих до референта Комісії для церковних справ, справи грошові з'ясовував д-р Я. Падох, який ствердив, що нема готових підсумків вплат окремих організацій.

І. Білинський проголосив докладний календарик засідань Комісій в наступному дні із поданням домівок в готелі Коммодор.

У дискусії — д-р С. Ярмоленко (Міннеаполіс): нема сумніву, що робиться велику й добру роботу, але... не відписується з централі навіть на листа Відділу. — Д-р М. Ценко (Філядельфія) хвалить організацію цього Конґресу. Вважає, що Союзи, які займають ключеві позиції в проводі УКК, повинні вплачувати до УНФонду більші суми, за ключем — УНС 10.000, Робітничий Союз 5.000, Провидіння 3.000 і Народна Поміч 2.000, і тих 20.000 дол. були б твердим зерном УНФонду. Вносить на підвищення річного внеску до 25 дол. та за збільшення числа платників до 10.000. — Ред. І. Дурбак (Трой) закидає брак зв'язку централі з його Відділом. Пропонує створити Статистичну Комісію при УКК і центральний музей української еміграції. Культурна Комісія повинна подбати про новий матеріял для відбудування щорічних святкувань — нових пісень, нових віршів. — Д. Ліщинський (Нюарк) критикує стан в парохіяльних школах в ЗСА, — не в 30-ох таких школах панує український дух, а в трьох. Деякі такі школи псують дітей, які прийшли до них з добрих і дбайливих українських домів. Подає за приклад Нюарк, де плянowo зорганізовано батьків дітей і переведено добрі зміни в місцевій школі. — А. Фалько (Бриджпорт) є проти підвищування членського внеску, а за масовість членства. — Мгр. Я. Рак (Нюарк) критикує Екзекутиву за невиконання ухвали про створення окремої Комісії для підтримування батьків у вихованні молоді. Поручає творити кружки батьків при школах, не покладатися на обіжники від єпархіяльних властей, а безпосередньо впливати на кожну окрему школу. — Ред. І. Кедрин вказує на різні конкретні факти непорядків в громаді і брак зацікавлення ними централею УКК. Твердить, що Політична Рада є фікцією та що із шкодою для УКК поширено членство її керівних органів. — Ю. Котляр бажав би собі, щоб на всіх картах України у вільному світі зазначувано етнографічну територію України — це повинно належати до референтури в УКК. — В. Боровський радіє, що СКВУ змінив клімат у взаєминах Церков, взаємовідношення стало толерантніше, їх наблизила спільність любови до релігії і спільність християнізму. Бажає такого наближення і зміни клімату в партійно-політичних взаєминах. Тоді зростуть і фонди УКК. І. Кальмук песимістично дивиться на боротьбу проти природної асиміляції і вказує на приклад німців, італійців і інших національних груп. — А. Батюк: В громаді є недоліки. Відсвятковано 50-тиріччя державности і соборности, але не зібрано фонду на видання англомовної історії України від 1848 р. Коли ми цього не зробимо, після нас ніхто не зробить. Критикує невдачу консолідаційних заходів, хоч рішення Екзекутиви формально може й було слушне. Пропонує створення Інформаційного Бюра у Вашінґтоні. Поручає тіснішу співпрацю з Державним Центром УНР в екзилі. — Ю. Ревай: треба рішуче впорядкувати фінанси УКК. Наполягає на поправу винагороди невеличкого службовицького апарату централі УКК. Пропонує, щоб Союзи вплинули на своїх членів, щоб вони давали по 1 доляров і річно на УКК. Хвалить нав'язання контакту з Церквами: чи не можна би дістати раз у році збірку по церквах на УКК?! Пропонує вибрати Комісію з трьох громадян — д-ра С. Ріпецького, д-ра В. Палідвора і д-ра М. Ценка для розгляду закидів і рекомендацій А. Батюка, зроблених в окремій летючці, розкиненій між делеґатами. Після короткої дискусії цей внесок згодом прийнято. — М. Чайківська — виступає за прикладання більшої уваги до проблеми молоді та за купно Дому УКК. — Д-р А. Жуковський: не важно, хто буде в Екзекутиві, а важно, щоб була згода. Подає за приклад добрі зв'язки Відділу УКК в Норт Дакоті з конґресменами, сенаторами і ґубернатором. Д-р Б. Шебунчак складає заяву від Т-ва Професіоналістів із жалем, що не вдалися посередницькі заходи в справі повної консолідації та з запевненням, що ті заходи назване Т-во буде продовжувати. — Інж. І. Шабельський вітає Конґрес від Українського Національно - Державного Союзу і відчитує заяву про конечність більшої співпраці з Державним Центром УНР в зовнішніх справах. Поручає льояльну співпрацю всіх самостійницьких організацій.

Головуючий П. Дорожинський дякує всім дискутантам за спокійний тон і діловий зміст промов. Одноголосно схвалено абсолюторію Екзекутиві й іншим керівним органам УКК. —Ц Г. Яремчук склав додатково привіт від Братства Броди-Лев, що опікується могилами кол. вояків Д-р Я. Падох поновлює заклик за складання пожертв на купно Дому УКК. На тому закрито першу сесію Конгресу.

ДРУГИЙ ДЕНЬ КОНҐРЕСУ

В другому дні Конґресу, в суботу 25 ц.м., не було пленарного засідання, тільки в різних залях і кімнатах готелю радили Комісії:

1. Комісія Координації дії жіночих Організацій. Її голова інж. Стефанія Пушкар. До складу Комісії входять: СУА. Укр. Золотий Хрест, Об'єднання Жінок ООЧСУ, Об'єднання Православних Сестрицтв. Комісія розглядала проблеми в таких справах: (1) Українська родина — дискусійний панель з учасницями: Павлина Різник, Володимира Ценко, Наталія Даниленко, Олена Процюк. Модератор — Іванна Рожанковська; (2) Українське громадське життя з такими доповідями: (а) громадське плянування — Оксана Генґало, (б) координація жіночих організацій — Стефанія Бернадин; (3) Жінка і родина в Україні: (а) Ситуація української жінки в УССР і її вплив на біологічний процес українського народу — Уляна Целевич-Стецюк, (б) Роля родини у вихованні дітей в УССР — Наталія Пазуняк; (4) Українська культура: (а) співдія жіноцтва у процесі української культури — Лідія Бурачинська, (б) Плекання традицій і обрядів — Наталія Чапленко.

2. Комісія для досліджения засобів у допомозі визвольним процесам в Україні. Голова — інж. Богдан Гасюк. Виголошено чотири доповіді: „Література як барометр змін і настроїв в УССР" — доповідач проф. П. Голубенко; „Ідеологічний фермент у марксизмі взагалі, а в СССР зокрема і роля філософії в ньому" — д-р Михайло Кушнір; „Совєтська правнича система, як засіб поневолення народів і людини" — радник Д. Левчук; „Економічні відносини між Україною і центром імперії в Москві" — проф. д-р З. Мельник.

3. Комісія координації виховної дії та організації українського шкільництва. Голова — д-р Едвард Жарський. Виголошено такі доповіді: (а) „Релігійно-моральне виховання в сучасну добу" — о. шамб. Мирослав Харина; (б) „Роля учительства в координації виховної дії" — проф. Мирослав Семчишин; (в) „Координація виховної дії батьків зі школою" — проф. Іриней Ісаїв; (г) „Організація українського шкільництва в ЗСА" — проф. Юрій Бобровський; (ґ) „Збереження української ідентичности" — мгр. Леся Храплива; (д) „Роля української книжки в координації виховної дії" — Люба Коленська; (е) „Організація координаційни осередків виховання у Відділах УККА і шляхи їх дії" — мгр. Ярослав Рак. Вступну доповідь про реалізацію рішень СКВУ в шкільних і виховних справах виголосив референт тієї Комісії д-р Е. Жарський. Ця Комісія співпрацювала з Комісією українського дошкілля в ЗСА, яку очолювала мгр. Ірина Пеленська і на якій виголошено доповіді: (а) „Співпраця батьків із дітьми", (б) „Дошкільне виховання і українське громадянство", (в) „Оформлення Осередку Дошкілля в ЗСА".

4. Комісія для внутрішніх справ. Голова — Йосип Лисогір, який виголосив вступне слово, доповнене мгром Іваном Базарком на тему: „Відділи УККА і методика праці в них". Виголошено доповіді: „Методика праці Відділів УККА" — голова Відділу УККА в Гартфорді інж. Олександер Пришляк; „Методика праці в стейтовій Координаційній Раді Відділів УККА" — голова Координаційної Ради на стейт Ню Джерзі інж. Дмитро Демидюк; „Зв'язки Відділу УККА з муніципальними і стейтовими чинниками та з американською пресою — Орест Щудлюк, референт зв'язків при Відділі УККА в Бостоні. Справу публікацій УККА — реферував головний редактор англомовних видань д-р Володимир Душник. Проф. М. Куропась інформував про працю на терені американських політичних партій, особливо Республіканській.

5. Фінансова Комісія. Голова — дир. А. Плешкевич, референт — касир д-р Ярослав Падох. Виголошено доповіді: Ярослав Падох — „Актуальні господарські проблеми УККА і потрібні для цього ухвали Х-го Конґресу"; дир. О. Плешкевич — „Співпраця української кооперації, зокрема Кредитівок, з УККА, у фінансовій ділянці"; д-р Микола Ценко — „Поширення бази УККА, спираючись на організації та широкі кола громадянства", та інж. Тихон Тещук — „Організація збірки Національного Датку в громадах".

6. Комісія Суспільної Опіки, під керівництвом д-ра Володимира Галана, вислухала доповіді: мгр. Марія Квітковська — „Роля жінки в суспільній службі", а з рефератом на тему Суспільної Опіки виступала п-і Оксана Генґало.

7. Комісія Молоді. Вступне слово — Ігор Чума. Проф. Омелян Пріцак — „Проблеми студій українознавства в Америці". Панель Молоді від Товариств: Пласту, СУМА, СУСТА. Теми: (а) „Українська мова, як розговірна мова нашої молоді"; (б) „Причини зменшення припливу дітей до українських молодечих організацій"; (в) „Зацікавлення нашої молоді Україною і проявами, які там проходять"; (г) „Участь молоді в українському громадському житті". Панелісти: Андрій Чорнодольський, СУСТА; Олександер Черінь, СУМА, Роман Купчинський, Пласт. Секретарі: Христя Кульчицька і Іня Гікава.

8. Комісія Справ Церковних. Реферував д-р Степан Ворох.

9. Резолюційна Комісія, що працювала під проводом ред. А. Драгана та мала в складі 30 осіб і голів усіх інших комісій, мала одне з найтрудніших завдань, бо в новій системі праці Конґресу не можна було приготовити наперед навіть проєкту резолюцій, але треба було очікувати на ці проєкти від поодиноких комісій, що радили в другому і третьому днях Конґресу. Ця Комісія, що відбула дві наради під час Конґресу, приготовила зі свого боку проєкт „Становища Десятого Конґресу" в принципових справах і відповідно до цього становища розглядала та схвалювала чи модифікувала проєкти резолюцій, одержані від поодиноких Комісій.

10. Статутова Комісія, що радила під проводом адв. Івана Робертса, як голови, і мгра Євгена Лозинського, як секретаря, розглядала приготований раніше та надрукований і переданий всім делеґатам проєкт змін і доповнень Статуту УККА.

12. Верифікаційна Комісія працювала під провом мгра Івана Базарка та перевіряла уповноваження зголошених на Конґрес делеґатів.

13. Номінаційна Комісія працювала під проводом Йосипа Лисогора, як голови, та Володимира Мазура, як секретаря. Склад нових керівних органів був у більшості наперед домовлений між поодинокими установами і опісля ще дещо доповнений самим Конґресом.

14. Комісія науки і культури — голова проф. д-р Осип Андрушків, секретар Роман Кобринський, референт проф. д-р Василь Стецюк. Доповідь д-ра В. Стецюка „Сучасний стан української науки в ЗСА".

У кожній комісії велися дебати над доповідями, після чого прийняті резолюції передано Резолюційній Комісії.

БЕНКЕТ

В другому дні Конґресу о год. 6:30 вечером члени Конґресу мали нагоду товариськo зустрічатися і гуторити на „коктейл парті", а в годину пізніше на великій бальовій залі Коммодор - готелю розпочався бенкет з участю 102-ох осіб за почесними столами і 604-ох осіб на залі. Відкрив бенкет голова Бенкетової Комісії мгр. І. Винник. Марія Лисогір відспівала американський та

(Закінчення на стор. 4-ій)

УЧАСНИКИ ДЕСЯТОГО КОНҐРЕСУ

У Десятому Конґресі Американських Українців взяли участь через своїх повноправних делеґатів такі установи, організації і товариства:

Відділи УККА — 60 делеґатів, Платники Національного Датку — 18 делеґатів.

Братські організації: Український Народний Союз — 50 делеґатів, Український Робітничий Союз — 9 делеґатів, Союз Українців Католиків „Провидіння" — 24 делеґати, Українська Народна Поміч — 11 делеґатів.

Професійні товариства: Т-во Українських Лікарів Північної Америки — 3 делеґати, Т-во Українських Інженерів — 4 делеґати, Т-во Українських Правників — 1 делеґат, Асоціяція Професорів — 3 делеґати, Союз Українських Журналістів — 3 делеґати, Т-во Українських Бібліотекарів — 1 делеґат, Шкільна Рада — 1 делеґат, Т-во Українських Кооператорів — 3 делеґати, Об'єднання Українських Педагогів — 1 делеґат, Об'єднання Працівників Дитячої Літератури (ОПДЛ) — 1 делеґат.

Народні Доми: 25 делеґатів.

Ветеранські організації: Братство УСС — 1 делеґат, ОбВУА — 4 делеґати, Братство Дивізійників — 5 делеґатів, Т-во б. Вояків УПА — 5 делеґатів, Українські Американські Ветерани — 1 делеґат, Союз Ветеранів Українського Резистансу — 3 делеґати.

Наукові установи: НТШ — 2 делеґати, УВАН — 1 делеґат, Українська Наукова Бібліотека — 1 делеґат, Асоціяція Української Культури — 1 делеґат та Літературно-мистецькі об'єднання — 1 делеґат.

Жіночі організації: Союз Українок Америки — 22 делеґатки, Український Золотий Хрест — 8 делеґаток, Об'єднання Жінок ОЧСУ — 7 делеґаток, Українська Допомогова Жіноча Організація — 4 делеґатки.

Політичні угрупування: ООЧСУ — 37 делеґатів, ОДВУ— 16 делеґатів, УНДС — 2 делеґати, Українська Селянська Партія — 2 делеґати, Українська Гетьманська Організація — 7 делеґатів, ПАВНА — 3 делеґати.

Церковні об'єднання — 4 делеґати.

Допомогові установи: „Самопоміч" — 17 делеґатів, Оборона Лемківщини — 9 делеґатів, ЗУАДК — 3 делеґати, „Броди-Лев" — 1 делеґат.

Фінансові установи: Кредитівки — 8 делеґатів, Банки — 2 делеґати.

Молодечі організації: СУМА — 29 делеґатів, Пласт — 5 делеґатів, МУН і Ліга Української Молоді — по 1 делеґатові.

Студентські організації: СУСТА — 3 делеґати, ТУСМ — 2 делеґати, „Зарево" — 1 делеґат, Українська Студентська Громада Ню Йорку — 2 делеґати.

Спортові організації: Українська Спортова Централя — 1 делеґат.

Разом у Десятому Конґресі Американських Українців взяло участь від центральних і низових установ та організацій 439 делеґатів, 24 члени Екзекутиви і 41 член Політичної Ради та 6 членів Контрольної Комісії УККА, які — згідно зі Статутом — мають повні права делеґатів, отже разом усіх повноправних делеґатів Десятого Конґресу було 510.

Не брали участи в Конґресі: Об'єднання Американських Українських Ветеринарних Лікарів, Карпатський Союз, Об'єднання Української Демократичної Молоді, Об'єднання Колишніх Вояків УПА, Однодумці ОУН закордоном, Об'єднання Прихильників Визвольної Боротьби України, „Пролог", ДОБРУС, УРДП, Спілка Визволення України та Українська Вільна Громада. Більшість з цих організацій на Конґресі мали своїх спостерігачів. Сумарично на всіх зареєстрованих в Америці 62 центральні установи 51 взяла активну участь у Десятому Конґресі, а 11 не вислали своїх делеґатів.

ДЕСЯТИЙ КОНҐРЕС АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

(Закінчення зі стор. 3-ої.)

заінтонувала національний український гимн. Владика Мстислав провів молитву, поблагословив харч і в короткій промові апелював до єдности та відмови від усякого егоїзму, який шкодив би вищим ціллям і єдності. Професор Л. Добрянський пригадав, що Український Конґресовий Комітет і вся американсько - українська громада завжди стояли за мир, але із справедливістю і волею. — Мґр. І. Винник у короткій промові передав палкий привіт Україні та згадав пройдений 50тирічний шлях боротьби за державну волю України. Він представив тостмайстрів Едварда Попеля і проф. Миколу Богатюка. Відчитав привітальні депеші від губернатора Нелсона Рокефеллера і посадника Ню Йорку Джана Ліндзі та назвав довгий список сенаторів і конґресменів, які прислали свої привіти. Д-р В. Душник представив усіх приявних за почесними столами, між ними понад 30 чужинців.

Першим промовцем був сенатор Томас Дадд з Коннектикату, який промовив до „своїх українських приятелів". Він вказав на націоналізм, як на найкращу гарантію перемоги визвольної ідеї поневолених народів. Твердив, що в Совєтському Союзі існує фермент, як заповідь прийдешньої бурі. Пригадав відвідини през. Миколи Лівицького у нього в Сенаті у Вашинґтоні й розмову з ним на тему російського імперіялізму. — Представник Уряду, секретар морських справ Джан Чейффі, що його приявні овацийно зустріли, відчитав привітального листа від Президента Ричарда Ніксона та в своїй промові говорив про заходи Президента, щоб із честю закінчити війну у В'єтнамі. Підкреслив процес „в'єтнамізації" В'єтнамської війни і накреслив ролю морської фльоти в обороні волі Південного В'єтнаму. Таку сильну морську фльоту Америка передасть Південному В'єтнамові. Закінчив цитатою, яка вписана на пам'ятнику Шевченкові у Вашинґтоні. „Не вмирає душа наша, не вмирає воля й неситий не виоре на дні моря поля." Привітав й попращав приявних українськими словами: „добрий вечір, дорогі друзі" і, наприкінці, „дякую", — що викликало бурю оплесків. Про виступ Дж. Чейффі на Конґресі була згадка в „Н. И. Таймсі" з 27 жовтня ц. р. Дж. Чейффі передали різні радіостанції. Нгуєн Гуу Чі, постійний спостерігач Півд. В'єтнаму в ОН висловив радість, що він опинився між борцями за волю проти гнибителів з тоталітарних комуністичних режимів. О. д-р Василь Кушнір висловив радість з приводу що раз кращого росту американсько - української громади, однак вказав теж на загрозливе явище того соціологічного процесу, в якому твориться тепер новий тип українця. У тому процесі найбільше загрожена наша інтеліґенція, наше студенство. Закликає до боротьби з культурним анальфабетизмом і бажає успіхів на базі єдности. — Проф. Багатюк інформує, що Екзекутива вислала запрошення до през. УНР в екзилі Миколи Лівицького, Ярослава Стецька, голова ПУН-у ред. Штуля - Ждановича і Єлисавети Скоропадської. Із тих запрошених прибув тільки през. Микола Лівицький, який у своїй палкій промові признав велику ролю УККА, який поруч із КУК-ом є головною складовою частиною Секретаріяту СКВУ. Поруч з турботами за життя українців в Америці існують завдання, пов'язані з боротьбою за привернення державности в Україні. Треба витривати і витримати. Психологічно зрозуміло, що т теперішній трудній і складній ситуації, в Україні і у світі, появляються познаки заламання в деяких особах і виринають такі ідеї, як „співіснування". Але воно може бути між державами, а не між вільними українцями і окупантським режимом в Україні. Хто прагне співіснування — хай їде в Україну, там люди примушені співіснувати — ми ж відкидаємо російську імперію і російський імперіялізм. Промовець вірить, що визволення прийде внаслідку наростання національно-революційних сил в усіх поярмлених народів в Сов. Союзі. Радить приготовлятися до моменту, коли треба буде помагати Україні в її визвольному здвизі. Державний Центр дає всім українцям арґумент леґальности їх визвольної боротьби, але й поза ДЦентром є конструктивні сили, які дають розмах і традицію революційної боротьби УПА. Відчитано письмові короткі привіти від Я. Стецька, Олега Штуля-Ждановича і Єлисавети Скоропадської.

Конгресменка Ширлі Крісгольм муринка з Ню Йорку твердила, що в зустрічах з пречисленними людьми всіх рас і роду ствердила, що всі найбільше прагнуть миру. Виправдувала демонстрації „В'єтнамського мораторіюм", як вияв туги за миром. У противенстві до неї — конґресмен Джан Бухаман з Алабами і конгресмен Семюел Страттон з Ню Йорку в надзвичайно гострій і різкій формі таврували московський, китайський і північно-в'єтнамський комуністичні імперіялізми й обороняли політику президента Ніксона, породжуючи ентузіязм приявних. У мистецькій частині Марія Лисогір, сопран, і Андрій Добрянський, бас-баритон при фортепіяновому супроводі Романа Стецури відспівали низку українських пісень. Проф. Богатюк подякував усім приявним, а о. канцлер Еміль Монастирський провів молитву, якою була — підхоплена всією залею — пісня „Боже Великий Єдиний..." Бенкет скінчився о год. 11 ночі.

ТРЕТІЙ ДЕНЬ НАРАД

У третьому дні нарад X Конґресу Американських українців в неділю, 26-го жовтня ранком продовжувались ще наради поодиноких комісій, зокрема Статутової, Номінаційної та Резолюційної. Біля полудня почалася пленарна сесія Конґресу, якою знову на зміну проводили предсідник Конґресу та його заступники. Початково відбулися звітування деяких комісій та дебати над звітами, опісля був звіт Резолюційної Комісії та в його рямках звіти голів дальших комісій. Звіт Резолюційної та інших комісій в її рямках прийнято тільки з деякими заввагами, але дещо довша і завзятіша дебата відбулася над звітами Статутової і опісля Номінаційної Комісій. Також і ці дебати були прийняті з деякими заввагами і доповненнями. На початку дебат багато уваги віддано звітові фінансової комісії. Опісля Конґрес аплявзами виявив своє признання дотеперішньому скарбникові УКК д-рові Ярославові Падохові.

ПОШАНА ТИМ, ЩО ДВИГАЮТЬ ГОЛОВНИЙ ТЯГАР ПРАЦІ

Безпосередньо перед звітом Номінаційної Комісії та вибором нових керівних органів УККА віддано окрему пошану тим, що двигають головний тягар праці УКК на місцях — головам місцевих Відділів УКК. Точно 42 цих відданих народних працівників від Каліфорнії до Ню Йорку, між ними відомі наші піонери,, як проф. д-р Олександер Грановський, видатні професіоналісти та діячі виступили, на заклик мґра Івана Базарка перед Конґрес, і президент УКК д-р Лев Добрянський кожному з них стиснув руку й опісля публічно подякував за їх труд і жертвенність, без яких УКК не міг би не тільки продовжувати й розгортати свою діяльність, але й існувати.

ЗАКІНЧЕННЯ КОНҐРЕСУ

Після вибору нових керівних органів УККА з коротким привітом виступив ще о. протопресвітер Ананій Теодорович з Австралії. Кінцеве слово виголосив переобраний президент УКК проф. Лев Добрянський, предсідник Конґресу адв. І. Флис подякував усім за працю і співпрацю, о. мітрат Данилевич з церкви св. Володимира провів кінцеву молитву і Десятий Конґрес Американських Українців закінчено спонтанним співом українського національного гимну „Ще не вмерла Україна". Конґрес закінчився біля год. 5-ої по полудні в неділю, 26 жовтня 1969 року.

Посмертні згадки

ТЕОДОР ТИМІНСЬКИЙ, член УНС Відд. 484 Т-ва Т. Шевченка в Ютиці, Н. Й., помер 11 жовтня 1969 р. на 71 р. ж. Нар. в 1898 р. в Жванець, Кам'янецького повіту, Україна, до ЗСА прибув в 1949 р. і став членом УНС в 1949 р. Полишив у смутку родину в Україні, приятелів і знайомих. Був старшиною Армії УНР, належав до укр. комбатантських організацій і був дириґентом хору при УПЦеркві Чесного Хреста в Ютиці. Похорон відбувся 15-го жовтня 1969 р. на укр. православний цвинтар в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

В. Запаранюк, секр.

КАСПЕР СТЕФАН, член УНС Відд. 352 — св. Арх. Михаїла в Честері, Па., помер 9-го жовтня 1969 р. на 65 р. ж. Нар. в 1904 р. Кавсько, пов. Стрий, Галичина, прибув до ЗСА в 1950 р. і став членом УНС в 1952 р. Полишив у смутку дружину Параскевію, дочок, синів і внуків. Похорон відбувся 13 жовтня 1969 р. на цвинтар Immaculate Heart, Linwood, Pa.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

25,000 ДОЛЯРІВ
коштує виховання дитини; куди більше її висока освіта. Цей кошт й будучність Вашим дітям запевнить, навіть коли б Вас не стало, єдино життєве забезпечення в УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ СОЮЗІ.

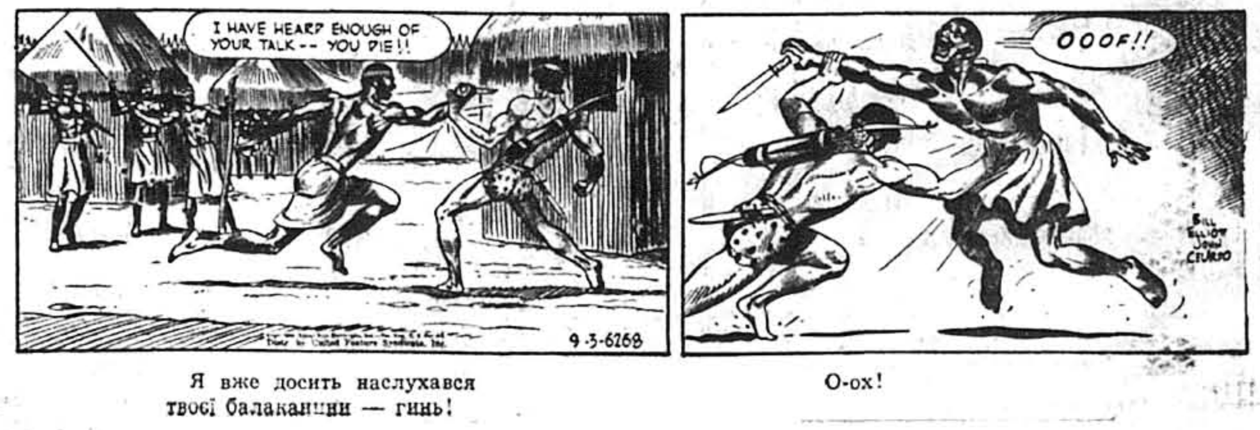
Розшук

ЧАРНЕЦЬКУ Євгенію (дівоче прізвище), яка жила у Львові при вул. Різьбарській, пошукує
Володимир Штокало
Хто знав би про неї, або вона сама, прошу писати на адресу:
W. Sztokalo
101 Rutherford Blvd.
Clifton, N.J.

Інж. Данила РОСОМАХУ з дружиною і дітьми — Одарка, Галя й Юрко, які жили в Торні, Польща, пошукує їх кума Ліна П. Плаская. Хто знав би про них, або вони самі, прошу писати на адресу:
L. Plaskach
.556 New Britain Avenue
Hartford, Conn. 06106

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

ТАРЗАН, Ч. 6268. Дикун кидається на Тарзана.

Я вже досить наслухався твої балаканини — гинь!

О-ох!